

17.06.2021 wieczorne Marian „Bądźcie...”

17.06.2021 wieczorne Marian

„Bądźcie...”

Trzecia Księga Mojżeszowa, 11 rozdział, 44 wiersz.

"Albowiem ja Pan jestem Bogiem waszym, uświęcajcie się i bądźcie świętymi, bo Ja jestem święty. Nie zanieczyszczajcie siebie samym żadnym płazem, który pełza po ziemi, bom ja Pan, który was wyprowadziłem z ziemi egipskiej, aby być Bogiem waszym. Bądźcie więc świętymi, bom Ja jest święty."

Dobrze jest się zastanowić co to dla nas znaczy, kiedy Bóg mówi bądźcie świętymi. Czy to dla nas znaczy, że Bóg nam daje możliwość, abyśmy byli świętymi i abyśmy takimi pozostali, czy może Bóg narzuca nam coś czego byśmy nie chcieli i dlatego nie za bardzo jesteśmy chętni aby być świętymi. Na pewno wiemy, że jest święty jest Boży Syn, a więc możemy zobaczyć jak żyje święty, jak postępuje święty człowiek, w jaki sposób zachowuje się święty. Możemy postrzegać, że często jest tak, że człowiek czyta to słowo, ale nie pojmuje chwały tego, że Bóg w ogóle do nas takie coś mówi "bądźcie świętymi" bo wydaje się człowiekowi że to nie jest coś aż tak drogocennego. A jednakże jeśli Bóg do nas mówi bądźcie świętymi, to znaczy podobnie jak Jezus powiedział do tej kobiety cudzołożnej "ja cię nie potępiam, idź i więcej już nie grzesz. Bóg mówi podobnie do nas, uczyniłem wszystko abyście mogli być świętym, i bądźcie więc świętymi.

Całe ludzkie doświadczenie na ziemi, czy człowiek przypisuje to jako łaskę, jako coś co pozwala nam ludziom porzucić zło, aby przyjąć dobro. Czy pozostaje to tylko zwykłym słowem, jak pozostało takim zwykłym słowem dla Izraelitów. Oni to słyszeli, ale się tym nie za bardzo przejęli i dalej zachowywali się nie jak święci tylko jak łobuzy, którzy dyskutowali, pyskowali, złorzeczyli czy inne rzeczy robili zamiast być wdzięcznymi Bogu i szczęśliwymi, że Bóg się nimi zajmuje i prowadzi ich i ćwiczy, uczy napełniając ich tym, co potrzebne. Teraz my, tak samo jak i oni możemy albo to uznać za okazanie cudownej łaski, która pozwala nam ludziom żyjącym w grzechach, opuścić ten teren zła i rozpocząć życie w społeczności z Bogiem. Jeżeli tak, to dobrze to rozumiemy, że Bóg właśnie po to to mówi, żebyśmy chcieli doznać tego, że Bóg nas podnosi z tego upadłego świata i dając nam w swoim Synu oczyszczenie w Jego Krwi i śmierć w Krzyżu, daje nam możliwość, abyśmy mogli być świętymi. To jest wspaniałe i to jest ważniejsze od wszystkiego co tu jest na tym świecie. Jeżeli człowiek to widzi, to zaprawdę jest to tak swobodne porzucanie zła, tak jakby człowiek miał przesiąść się z samochodu, który już ma wszystko popsute i nie jeździ, do samochodu, który jest całkowicie nowy. To jest takie ludzkie porównanie, ale to jest o wiele większe, bo jest to opuszczenie strefy, która prowadzi do gehenny i wejście w tą, która wiedzie do domu Ojca. Jest to więc olbrzymie przemieszczenie i jest tak ważne jak my, jako ludzie podchodzimy do tego. Jeżeli Bóg mówi "BĄDŹCIE", to znaczy, że uczynił to możliwym aby mogło się tak dziać.

Dziewiętnasty rozdział tej trzeciej Księgi Mojżeszowej, drugi wiersz.

"Mów do całego zboru synów izraelskich - a więc do wszystkich - i powiedz im świętymi bądźcie, bom Ja jest Święty, Pan, Bóg wasz".

Świętymi bądźcie, bom Ja jest święty, do całego zboru, nie tylko Mojżesz ty bądź święty, a oni niech będą jacy są, tylko Bóg mówi do całego zboru: wszyscy macie być świętymi, wszyscy macie być oddzielonymi dla Mnie. Wszyscy macie teraz możliwość być tymi, którzy będą szli, a ja będę was prowadził w taki sposób jak uważam za stosowne względem was, abyście doszli do ziemi obiecanej. W Nowym Testamencie też to mamy, w pierwszym rozdziale Pierwszego Listu Piotra, 15 wiersz.

"Lecz za przykładem świętego, Który was powołał, sami też bądźcie świętymi we wszelkim postępowaniu waszym, ponieważ napisano: świętymi bądźcie, bo Ja jestem święty."

Mamy więc w Starym i w Nowym Testamencie dokładnie to samo i teraz tak bardzo ważne jest co my z tym zrobimy. Czy uznamy, że Bóg dając nam możliwość żąda też od nas, abyśmy nie zmarnowali tego, bo Bóg nie ma upodobania w tych, którzy się cofają i giną, a więc żąda od nas, abyśmy nie zmarnowali tej łaski, tej możliwości, aby nie żyć już jak świat, ale żyć dzięki Jezusowi w sposób godny Boga.

"BĄDŹCIE" - to znaczy jest to możliwe i lepiej "bądźcie", żeby nie było tak że człowiek mogąc być nie będzie i wtedy zginie z powodu tego, że odrzucił tak wspaniałą możliwość podniesienia do chodzenia w społeczności z Bogiem, należenia do Boga już tu na ziemi, doznawania że Bóg przeprowadza.

W Piątej Księdze Mojżeszowej, 31 rozdział, 6 i 7 wiersz.

"Bądźcie mocni, bądźcie odważni, nie bójcie się ich i nie drżycie przed nimi, gdyż Pan, Bóg twój, sam pójdzie z tobą, nie porzuci cię i nie opuści cię. Potem przywołał Mojżesz Jozuego i rzekł do niego na oczach całego Izraela: bądź mocny, bądź odważny, gdyż ty wejdiesz z tym ludem do ziemi, którą Pan przysiągł dać ich ojcom i ty im ją oddasz w dziedziczne posiadanie. Pan sam pójdzie przed tobą i będzie z tobą, nie zawiedzie i nie opuści cię. Nie bój się więc i nie trwóż".

Mamy więc w Starym Testamencie, kiedy Bóg mówi, żeby przekazać to bożemu ludowi "bądźcie mocni i bądźcie odważni, nie bójcie się i nie drżycie, gdyż Bóg jest z wami". Pamięamy Nowe przymierze, gdzie Jezus też mówi nie bójcie się, nie trwóćcie się, nie zostawię was sierotami, będę z wami po wszystkie dni

aż do skończenia świata, idźcie i żyjcie według słowa, które do was mówię". A więc bądźcie mocni, bądźcie odważni. Paweł mówi: śmiało sobie poczynamy. Mamy coś bardzo ważnego dla nas. Albo człowiek zacznie codziennie doświadczać, że ta sprawa jest Bożą sprawą, w której my zaczynamy doświadczać tego podniesienia i nowego życia, jako ci, którzy mogą prowadzić takie życie, mogą być śmiali, odważni w Panu tak jak Pan. Nie jak bezbożni, którzy się chwieją, lękają i obawiają o to co będzie i kiedy tam będzie, ale być spokojnymi, bo skoro Bóg z nami, to któż przeciwko nam.

Znowu doznajemy, że Bóg mówi Słowo bądźcie takimi, nie lękajcie się, nie trwóźcie się, nie bójcie się, gdy będziecie słyszeć o wojnach. Podnieście głowy swoje do góry, zbliża się wasze zbawienie. A więc Pan mówi o zwycięstwie, o triumfie, o chwale. Teraz sposób funkcjonowania Kościoła, rozumiecie że człowiek nie oddzielony to tak jakby człowiek słyszy o pewnych wspaniałych rzeczach, ale nie ma jak się do nich dostać, ponieważ nie przyjmuje od Boga tego, co Bóg mówi. Nie słucha tego z wiarą. Słyszy, ale nie powiąże tego z wiarą że Bóg uczynił to możliwym. Uczynił możliwym, abyśmy odważni, abyśmy byli mocni w Panu, silni w Panu, abyśmy byli zwycięzcami a nawet, jak apostoł Paweł pisze, więcej niż zwycięzcami.

A więc jak to jest ważne i cenne, żeby podążać z Bogiem, żeby mając to w Chrystusie Jezusie, być człowiekiem który ma śmiałe, odważne serce, śmiały odważny sposób myślenia i śmiało idzie w przód, nie obawiając się, bo idzie z Panem, idzie za Panem, idzie w Panu, a więc jest zwycięzcą. To jest bardzo ważne dla nas, bo to jest duchowe doświadczenie. My nie widzimy diabła, a wiemy że jest, bo ile rzeczy dzieje się z ludźmi. Ilu ludzi chciałoby prowadzić lepsze życie, a prowadzą cały czas złe, bo diabeł ich tępi. Widzą kogoś, kto nie jest zniewolony, nie jest skrupowany przez diabła i nie jest poddany tym wpływom, a sami nie mogą stanąć, bo cały czas jest ten brak wiary, brak zadowolenia i wdzięczności, że Bóg uczynił to możliwym w Chrystusie Jezusie. Człowiek widzi to próbuje to wziąć po swojemu, a nie przez uwierzenie Bogu. Kiedy Bóg mówi idź przez morze Mojżesz, to znaczy idź przez morze Mojżesz. Można powiedzieć, przecież to jest nie możliwe, ale właśnie Bóg jest Bogiem, który czyni niemożliwe rzeczy możliwymi. Wiele razy tak już uczynił i to jest piękne poznawać Boga w tym co On do nas mówi. Nie zawiodła żadna obietnica. Żadne Słowo Boże nie okazało się nie spełnione. Wszystkie Słowa Boże się wypełniają i wypełnią do samego końca.

Bądźcie więc mocni, nie bójcie się. Wiemy, że do Jozuego też Bóg tak mówił, nie bój się, idź nie lękaj się bo ja jestem z tobą, będę cię prowadził pośród tych wszystkich wydarzeń i dam ci to wszystko. Jak cenne to jest dla nas kiedy możemy tego doświadczać.

Człowiek musi być napelniony tym, bo inaczej jak walczyć, skoro lęk, obawa czy ludzka śmiałość i pewność... . Ludzka śmiałość i pewność to jest argument do tego aby zginąć, bo ona zawsze prowadzi gdzieś do grzechu, do bezprawia. Boża śmiałość, to jest zupełnie co innego.

W drugiej Księdze Kronik, w 15 rozdziale od 5 wiersza czytamy.

"W tych czasach nie był bezpieczny ten, który wychodził ani ten, który wchodził, gdyż nastały wielkie zamieszki dla wszystkich mieszkańców ziemi".

My też zbliżamy się do takiego czasu, gdzie będą się działy takie różne rzeczy. Tu widzimy dzieje się coś podobnego i Bóg mówi

"Jeden naród pokonywał drugi naród, jedno miasto drugie miasto, gdyż Bóg niepokoił ich różną udręką. Lecz wy bądźcie mocni i nie opuszczajcie waszych rąk, gdyż jest nagroda za wasze uczynki".

Pamiętamy w Liście do Rzymian jest napisane, może przeczytamy to. List do Rzymian drugi rozdział, 7 wiersz.

"Tym, którzy przez trwanie w dobrym uczynku dążą do chwały, czci i nieśmiertelności da żywot wieczny".

Ci, którzy dążą, którzy zmierzają w tym, trwają w tym, Bóg obiecuje: dam żywot wieczny. Gdyby ten człowiek nie chodził w Chrystusie, nigdy nie mógłby w tym kierunku zmierzać, nie mógłby działać w taki sposób. Jest to więc tylko możliwe w Chrystusie, tak jak i żywot wieczny jest w Chrystusie Jezusie. Bóg odda każdemu według uczynków. Jeżeli trwa w dobrym uczynku i dąży do chwały i czci i nieśmiertelności, da żywot wieczny.

W Ewangelii Mateusza, w 25 rozdziale. Upadają wszystkie nasze kombinacje, gdy Bóg mówi do nas, bo Bóg jest inny niż my. Jego Słowa są inne niż nasze, Jego czyny są inne, Jego myśli są inne, Jego moc, wszystko jest inne, jest czyste.

Ewangelia Mateusza, dwudziesty piąty rozdział, trzydziesty pierwszy wiersz:

"A gdy przyjdzie Syn człowieczy w chwale swojej i wszyscy aniołowie z Nim, wtedy zasiądzie na tronie swojej chwały i będą zgromadzone przed Nim wszystkie narody i odłączy jedne od drugich jak pasterz odłącza owce od kozłów i ustawi owce po swojej prawicy, a kozły po lewicy. Wtedy powie Król tym po swojej prawicy: pójdźcie błogosławieni Ojca mego i odziedziczcie Królestwo przygotowane dla was od założenia świata. Albowiem łaknąłem, a daliście mi jeść, pragnąłem a daliście mi pić, byłem przychodniem a przyjęliście mnie, byłem nagi a przyodzialiście mnie, byłem chory a odwiedzaliście mnie, byłem w więzieniu a przychodziliście do mnie. Wtedy odpowiedzą Mu sprawiedliwi tymi słowy: Panie, kiedy widzieliśmy Cię łaknącym a nakarmiliśmy Cię, albo pragnącym a daliśmy Ci pić? A Kiedy widzieliśmy Cię przychodniem i przyjęliśmy Cię, albo nagim i przyodzialiśmy Cię i kiedy widzieliśmy Cię chorym albo w więzieniu i przychodziliśmy do Ciebie? A Król odpowiadając powie im: zaprawdę powiadam wam, cokolwiek uczyniliście jednemu z tych najmniejszych braci moich, mnie uczyniliście".

Będzie nagroda za wasze dobre uczynki. Oni mieli się wspierać nawzajem, pomagać jak Boży lud. Oni nie mieli się wykorzystywać, nie mieli się ograbiać, nie mieli sprzedawać synów czy córki, swoich braci. Mieli wspierać się, pomagać, a wtedy Bóg mówi: ja to widzę, ja będę to widzieć, Ja też odpłacę za to, jest nagroda za wasze uczynki. Jezus przyjdzie też z nagrodą. Możemy być pewni, że to co Bóg mówi jest zawsze prawdą. Jeżeli będziemy pilnować tych rzeczy jak pilnujemy czegoś ziemskiego, nawet jeszcze bardziej, to możemy być pewni, że każde jedno słowo Pana się wypełni. Kiedy wróci, jest nagroda. Tak jak ta Księga pamiątkowa została spisana. Jest nagroda dla tych, którzy trwają w czynieniu dobra.

W Drugiej Księdze Kronik, 32 rozdział i 7 wiersz:

"Bądźcie odważni i dzielni, nie bójcie się, ani się nie lękajcie króla asyryjskiego, ani też tuszczy, która jest z nim, gdyż z nami jest ktoś większy niż on. Z nim jest ramię cielesne, z nami jest Pan nasz Bóg. On nam pomoże i stoczy za nas boje. Na te słowa Hiskiasza, króla judzkiego lud nabrał otuchy".

Bądźcie tylko odważni i dzielni. Ufajmy Bogu, to jest coś, czego my naprawdę potrzebujemy. Potrzebujemy widzieć w sobie nawzajem nowe życie. Potrzebujemy Jezusa widzieć, nie tyle opowieści o życiu, co widzieć życie, żyjących ludzi, którzy dzięki Bogu są śmiali i odważni aby wygrywać z diabłem, pokonywać przeciwności i czynić dobro trwając w dobru. To jest coś o czym Bóg mówi od starego do nowego przez całą Biblię idzie dokładnie to samo. Tamci mogli tego doświadczać jak i my możemy tego doświadczać. Bóg widzi, kiedy my czynimy to co jest miłe Bogu.

To jest najlepsza inwestycja po ludzku mówiąc, kiedy my posłuszni Bogu czynimy Boże dobro. Jest napisane, że w Chrystusie Jezusie zostaliśmy przeznaczeni przez Boga do dobrych uczynków i w nich chodzimy. To jest najważniejsze, żeby trwać w tym co Bóg nazwał dobrem.

W Psalmie 31, 25 wiersz.

"Bądźcie mocni, a serce wasze niech będzie dzielne, wy wszyscy którzy macie nadzieję w Panu".

Być dzielnym, to znaczy odrzucić wszystkie oferty diabła. Zdeptać wszystko czym on chciałby nas pociągnąć w jakieś zło, w jakiś grzech, w jakieś zagmatwania czy cokolwiek. Być dzielnym, być silnym być zdecydowanym, nie dać się nastawić, wmówić sobie cegokolwiek. Być zwycięzcą, który nie daje się zepchnąć do pozycji ciała, bo kto ciałem walczy, ten zginie. Cały czas walczyć w pozycji duchowego człowieka, który pozostaje żywym dzięki Jezusowi Chrystusowi.

Jeszcze Psalm 27, wiersz 14.

"Miej nadzieję w Panu, bądź mężny i niech serce twoje będzie niezłomne. Miej nadzieję w Panu".

Kiedy wybieramy to co chce Bóg , jesteśmy szczęśliwi. W piękny sposób radość nas napełnia. Choćbyśmy stracili, to zyskujemy taką czystą radość działania w Chrystusie, że nikt nie jest w stanie sobie takiej radości za nic kupić, jest tak piękna.

W Pierwszym Liście do Koryntian, w 16 rozdziale czytamy.

"Czuwajcie, trwajcie w wierze, bądźcie mężni, bądźcie mocni, wszystko niech się dzieje u was w miłości".

Bądźcie mężni, bądźcie mocni. Zobaczcie, Stary, Nowy Testament, cały czas jest to samo przesłanie, abyśmy byli właśnie takimi ludźmi, którzy zwyciężają dzięki Chrystusowi. Tamci przez wiarę wiedzieli, że przyjdzie Mesjasz, przyjdzie Chrystus. My jesteśmy już po Jego przyjściu i wiemy, to jest Jezus Chrystus, Syn Boży. Oni wierzyli w Niego i myśleli kiedy przyjdzie. My wiemy już, że był i wykonał to co miał wykonać.

Bądźmy mężni i bądźmy silni w tym co Pańskie, to jest najważniejsze. Paweł mówił kiedy jestem słaby, wtedy jestem mocny, wtedy mam zwycięstwo kiedy nie ja walczę, ale Pan walczy, a ja jestem tym Jego nieużytecznym sługą, który uczyniwszy to mówi co miałem uczynić to uczyniłem, Panu chwała. Kiedy tak jest, to wtedy jest dobrze. Kiedy człowiek sam w sobie jest mocny, to jest w stanie narobić dużo niedobrych rzeczy.

Niech Bóg nas właśnie tym napełnia, abyśmy w tym trwali.

Ewangelia Mateusza, 5 rozdział i 48 wiersz.

"Bądźcie wy tedy doskonali jak Ojciec wasz Niebieski doskonały jest ".

Pewnie zwróciliście uwagę, że w tych wszystkich słowach z Biblii powtarza się to samo słowo "bądźcie". To jest rozkaz "bądźcie", to znaczy, że jest to możliwe, a więc bądźcie. Jezus uczynił nas doskonałymi raz na zawsze i tutaj mówi "bądźcie wy tedy doskonali jak Ojciec wasz Niebieski doskonały jest". Jezus w posłuszeństwie osiągnął tę doskonałość dla nas, a więc możemy być doskonali dzięki temu, co uczynił dla nas Jezus Chrystus. "Bądźcie" to znaczy jest to dla was możliwe w Jezusie Chrystusie. Sami w sobie, wiemy, że nie mamy jak. Dążymy do doskonałości, ale mamy już tę doskonałość w Chrystusie. Bądźcie tedy, to znaczy dokładnie trwajcie w tym, co osiągnął dla was Jezus Chrystus, bo to jest właśnie pojednanie z Ojcem, społeczność z Ojcem w oczyszczeniu w Krwi Chrystusa.

W Piątej Księdze Mojżeszowej, 18 rozdział i 13 wiersz.

"Bądź bez skazy przed Panem, Bogiem twoim".

Bądźcie doskonali jak Ojciec wasz w niebie doskonały jest. Bądź bez skazy przed Panem, Bogiem twoim. To znaczy bądź czysty, doskonale czysty bez skazy, bez zwały, bez czegoś takiego.

W Pierwszej Księdze Mojżeszowej, 17 rozdział. Mamy tutaj naszego ojca wiary, tylko niewiele kartek, tak blisko, ale przestrzeń czasowa jest już dłuższa., 17 rozdział, pierwszy wiersz.

"A gdy Abram miał 99 lat, ukazał się Pan Abramowi i rzekł do niego: Jam jest Bóg wszechmogący, trwaj w społeczności ze mną i bądź doskonały".

Już wtedy Bóg mówi o doskonałości do Ojca naszej wiary. Trwaj w społeczności ze Mną i bądź doskonały. Wiemy, że wystawiony był na mocne doświadczenie, pójść i złożyć Izaaka w ofierze kiedy to był jego syn obietnicy. Miał mocne doświadczenie i wygrał, posłuszny Bogu, wiedząc że kiedy Bóg powiedział, że z Izaaka będzie potomstwo, to będzie potomstwo i dlatego w Nowym Testamencie jest napisane, że choćby nawet z martwych miał go wzbudzić, to wzbudzi go z martwych i będzie tak jak powiedział. Abraham był pewny tego, że Bóg jest taki i nie zmieni swojego Słowa. To jest właśnie, żeby być doskonałym trzeba należeć do Boga i być spokojnym, pewnym tego Kim jest nasz Bóg. On jest wszystko stwarzającym, On wszystko uczynił, On jest Wszechmogącym Bogiem. Należymy do Boga, który może nas wypróbować. Chociaż jest Wszechmogący, widzimy że Syn Boży umiera w słabości, jakby nie był wszechmogącym, jakby nie mógł zatrzymać tego, a jednakże właśnie dlatego że potrzebne było żeby móc nas odkupić, abyśmy my mogli też być doskonali. Bóg w ten sposób przeprowadza to działanie.

W Ewangelii Łukasza, szósty rozdział, 36 wiersz. Jest tu to samo słowo.

"Bądźcie miłosierni jak miłosierny jest Ojciec wasz".

Bądźcie miłosierni, miłosierdzie góruje nad sądem. Sąd musi ustąpić miłosierdziu, gdy grzesznik pokutuje i przyznaje się, poddaje się. Miłosierdzie góruje nad sądem, Krew Jezusa oczyszcza i człowiek powstaje czysty. Jakie to piękne - czysty. Człowiek musiał chodzić jak trędowaty i mówić jestem brudny, jestem grzesznikiem, jestem brudny. Teraz może powiedzieć jestem czysty w Chrystusie, jestem czysta. To jest chwała, to jest wielkie przemieszczenie.

Oglądać tą chwałę, podziwiać tą chwałę żyjąc w tej chwale, to jest ta cenna wartość należenia do Boga.

List do Efezjan, 5 rozdział, 1 wiersz.

"Bądźcie więc naśladowcami Boga jako dzieci umiłowane".

Bądźcie naśladowcami Boga. To nie byłoby możliwe gdyby Bóg nie zrobił tego co zrobił, a skoro zrobił i Jezus to wykonał, to stało się to możliwym dla nas ludzi aby być naśladowcami Boga jako dzieci Jego umiłowane czynić to co Jemu się podoba. Jest to na tej ziemi możliwe. Jak to ważne, żeby w tym być, żeby rozumieć że to jest sprawa najważniejsza być w miejscu naśladowania Boga, być w miejscu doskonałości, być w miejscu doskonałego miłosierdzia, wspaniałego działania Boga.

Evangelia Mateusza 10 rozdział i 16 wiersz.

"Oto Ja posyłam was jak owce między wilki, bądźcie tedy roztropni jak węże i niewinni jak gołębie".

Gdybyśmy tylko chcieli się słuchać Pana i chcieli poważnie poddać się temu co On do nas mówi, ileż rzeczy uniknęlibyśmy, ilu rzeczy tak jak pamiętamy, Bóg mówił: gdyby Izrael poddał Mi się, czyż nie okazałbym mu tego wszystkiego, czyż nie obdarzył bym go tym wszystkim. Gdyby tylko ten Izrael poddał Mi się. Gdy my teraz dzisiaj, wierzący ludzie, gdy poddajemy się Panu, czyż nie doświadczamy wtedy, że tak jest. Ale gdy nie poddajemy się, gdy próbujemy po swojemu realizować chrześcijaństwo, czyż nie widzimy, że tak w nas nie ma, To nie Bóg zawodzi, to człowiek nieposłuszny doznaje, że nie ma potwierdzenia od Boga. Bóg zaczyna i doprowadza, więc daje chcenie i wykonanie.

"Bądźcie tedy roztropni jak węże i niewinni jak gołębie". To jest w Chrystusie, gdy należymy do Pana. Pan dając nam być swymi uczniami, mówi do nas bądź roztropny, bądź niewinny, trwaj w zwycięstwie czystości nad brudem. Dla mnie i dla ciebie jest to bardzo ważne.

W Pierwszym Liście Piotra, 4 rozdział i 7 wiersz.

"Lecz przybliżył się koniec wszystkiego, bądźcie więc roztropni i trzeźwi, abyście mogli się modlić".

Bądźcie tedy roztropni i trzeźwi. Nasze działanie, nasze postępowanie, nasz sposób funkcjonowania jest bardzo ważny. Gdy pilnujemy się tych Bożych spraw, wtedy Pan też pilnuje naszych modlitw i chętnie wysłuchuje je, tak jak Jezus mówił gdy wypełniamy Jego przykazania, wtedy możemy prosić a otrzymamy.

"Czuwajcie więc, bo nie wiecie którego dnia Pan wasz przyjdzie" - mamy być czujni i trzeźwi - "A to zważcie, że gdyby gospodarz wiedział o której porze złodziej przyjdzie, czuwałby i nie pozwoliłby podkopać domu swego. Dlatego i wy bądźcie gotowi, gdyż Syn człowieczy przyjdzie o godzinie, której się nie domyślacie".

Bądźcie gotowi znaczy bądźcie zawsze gotowi. Jak to jest cenne mieć w każdym dniu gotowość na spotkanie z Panem. Nie mówimy że On wróci dzisiaj, bo musi się wykonać Słowo, które mówi co będzie zanim wróci Pan, ale wiemy że my możemy zakończyć swój bieg. Więc mamy być dzisiaj gotowi, bo nikt z nas też nie wie kiedy ten nasz dzień może nastąpić. przecież chodzi o spotkanie z Panem, a więc myślimy o tym, bądźmy gotowi na to, aby nie zmarnować tego czasu swego nawiedzenia.

W Ewangelii Łukasza, 12 rozdział od 35 wiersza.

"Niechaj biodra wasze będą przepasane, i świece zapalone, wy zaś bądźcie podobni do ludzi oczekujących Pana swego, aby Mu zaraz otworzyć kiedy powróci z wesela, przyjdzie i zapuka. Błogostawieni owi słudzy, których Pan gdy przyjdzie zastanie czuwających. Zaprawdę powiadam wam iż się przepasze i posadzi ich przy stole i przystąpiwszy będzie im usługiwał. czy przyjdzie o drugiej czy o trzeciej straży, a zastanie ich tak, błogostawieni oni".

Myślę, że każdy z nas jest obserwatorem. Obserwujemy, możemy zobaczyć reakcje ludzi, wyciągamy jakieś wnioski z tych reakcji, dobre lub złe różnie to bywa. Ale obserwujemy, patrzymy, analizujemy. Tym bardziej musimy pamiętać, że Pan chce abyśmy byli gotowi otworzyć Mu gdy wróci, żeby to nas najbardziej zajmowało. Tu, żebyśmy pilnowali tej sprawy, bo możemy pilnować różnych spraw, a tą zaniedbać, i co wtedy będzie, kiedy wróci Pan?

Jakże to jest ważne, żeby być gotowym gdy zapuka. To jest najważniejsze, nie dać sobie tego zabrać. Widzicie jak chrześcijanie nie są zorganizowani w tej sprawie "bądźcie", bądźcie takimi. Jak nierozumni są w tej sprawie, a jak są rozumni w innych sprawach. Jeżeli człowiek chce się uratować, musi być poddany temu co Pan mówi do nas. Pan mówi kto uwierzy i zachowa Moje Słowa, śmierci nie ujrzy na wieki. Jest to ważne, być gotowymi.

List Jakuba, 5 rozdział, 8 wiersz.

"Bądźcie i wy cierpliwi, umocnijcie serca swoje, bo przyjście Pana jest bliskie".

Piotr też mówi o cierpliwym oczekiwaniu. Nie może być takiego myślenia, że skoro Pan nie wraca, to znaczy poszedł i nie wróci. Śmieją się, co ty człowieku tak się pilnujesz, kiedy On już poszedł i co to jest ostatnia godzina, przecież już dwa tysiące lat minęło, człowieku. Ty wierzysz, Pan wróci bo powiedział że wróci. To jest mądrość nowego człowieka. Nie patrzy na to co robią starzy ludzie, patrzy na to co powiedział do niego Jezus i jest pewnym tego, że tak będzie jak powiedział Jezus. Ludzie zawodzą, raz mówią jedno, a raz drugie. Gdy Jezus mówi, to tak będzie. U Pana jeden dzień jak tysiąc lat, więc coś to jest, minął drugi dzień, może nie do końca, bo Pan odszedł powiedzmy bo Pan odszedł w trzydziestym którymś roku.

Jak ważne jest więc być gotowym. List do Rzymian, 12 rozdział i 16 wiersz.

"Bądźcie wobec siebie jednakowo usposobieni".

To znaczy, wszyscy traktujcie się jako dzieci Boże. Nie jak lepsze i gorsze dzieci Boże. Jezus mówi, że kto jednemu z tych najmniejszych uczynił cokolwiek, Mnie to uczynił. Bądźcie wobec siebie właśnie takimi, aby Pan mógł być przez to uwielbiony, aby nikt się nie wywyższał, nikt nie poniżał, nikt nie mniemał że jest nie wiadomo kim, a ktoś jest byle czym. Aby tak nie było między wami. Kiedy przychodzi bogaty, ma usiąść razem z biednym. Nie może być lepszego miejsca dla bogatego, a gorszego dla biednego. Wszyscy są równi wobec Pana bo wszyscy równo byli grzesznikami i wszystkim Pan równo przebaczył. Siadają więc razem, cieszą się, budują się razem. Nie ma czynienia różnicy między ludźmi przy wyznawaniu wiary. To jest obowiązkowe: bądźcie wobec siebie jednakowo usposobieni. To jest tak samo kiedy są relacje między siostrami, między braćmi. Bądźcie wobec siebie jednakowo usposobieni. Nie obgadywanie brata, siostry, tylko świadomość że obmawia się drugie dziecko Boże, córkę czy syna Bożego. Trzeba więc pomyśleć i zastanowić się co się robi. Pan mówi: myślałeś, że Je jestem taki jak ty? Tak jest napisane w Biblii, myślałeś że jestem taki sam jak ty, że Ja też tak robię? Nie, mówi Bóg, ale widzę to i wezmę to pod uwagę przy sądzeniu. Jeżeli nie będzie oczyszczenia, żeby zamknąć wieczność.

Bądźcie wobec siebie jednakowo usposobieni. Bóg nas zrównał w swoim Synu Jezusie Chrystusie do tej samej godności dzieci Bożych. Jesteśmy współdziedzicami tej chwały. Bóg chce, żeby między Bożymi dziećmi była miłość, radość, pokój. To jest rozkaz "bądźcie", to jest Ja was proszę. Bóg ma odpowiedni oręż, jeśli ktoś nie chce być posłusznym, żeby wyciągnąć konsekwencje. Przed ludźmi można uciec, ale przed Bogiem nie. nie ucieknie się w żaden sposób. Lepiej kiedy człowiek mówi Boże jakie to jest wspaniałe, kiedyś byliśmy inni, a teraz możemy razem chwalić Boga i cieszyć się, że jesteśmy współdziedzicami tej samej chwały w Chrystusie. To samo bogactwo niebios jest dla nas wszystkich. Bóg nas uczynił równymi w Chrystusie. Piękne to jest.

Drugi List do Koryntian, 13 rozdział, 11 wiersz.

"W końcu bracia, bądźcie zdrowi, doskonalcie się, weźcie sobie napomnienie do serca. Bądźcie jednomyślni, zachowujcie pokój, a Bóg miłości i pokoju będzie z wami".

Zdrowi - to nie tylko chodzi o zdrowie fizyczne. Zdrowi duchowo, bądźcie zdrowi, abyście mogli wypełniać wolę Ojca. Bądźcie też jednej myśli Chrystusowej. To jest cały czas coś pięknego, coś wspaniałego. To przerasta nasz sposób pojmowania. To, że czytamy o tym napisane w taki prosty sposób, nie znaczy że tam nie ma chwały. Tam jest cała chwała Chrystusa, cała chwała zwycięstwa na krzyżu, chwała pokonania diabła, zdeptania wroga naszej duszy. Chwała dania nam zwycięstwa nad diabłem i dania możliwości nowego życia. To jest chwalebne. Pan to mówi "bądźcie". To znaczy: uczyniłem to dla was możliwym, dla ciebie kimkolwiek jesteś, mówi Pan. Przychodźcie do Mnie, a ja dam wam, ja wam to uczynię. Kto szuka, ten znajdzie. Kto szuka, temu otworzą.

List do Filipian, 2 rozdział i 2 wiersz.

"Dopełnijcie radości mojej i bądźcie jednej myśli, mając tę samą miłość, zgodni, ożywieni jednomyślnością".

Jak to sprawić, żebyśmy byli jednej myśli? Jak? Jedynie tak, że jesteśmy martwi i Jezus napęnia nas Sobą. Tylko tak można tego doznać, że Jezus czyni nas jednomyślnymi, nie my. My mamy różne myśli, jeden ma takie, drugi ma inne, trzeci ma inne. Kiedy mielibyśmy o czymś rozmawiać, to każdy może myśleć po swojemu. Ale kiedy Chrystus żyje w nas, mieszka w nas, wtedy jesteśmy jednomyślni, bo On swoją myślą napęnia wszystkie swoje członki i o tym jest tu napisane. Jakaż to chwała, gdy nie ludzie produkują się żeby być jednomyślni, tylko Pan napęnia ich tą samą myślą i są sobie bliscy, miłują się nawzajem, cieszą się, budują się na Boży dom, bo są tej samej myśli. Mają te same pragnienia, to samo serce, ta samą nadzieję. Wszystko mają to samo w Chrystusie Jezusie. Może różne służby, ale tą samą myśl, to samo działanie dla Boga, dla Jego chwały w Jezusie Chrystusie.

W Pierwszym Liście Piotra, 3 rozdział, 8 wiersz.

"W końcu bądźcie wszyscy jednomyślni, współczujący, braterscy, miłosierni, pokorni".

Bądźcie wszyscy takimi właśnie. Jednomyślni, współczujący, braterscy, miłosierni, pokorni. Bądźmy takimi, po jest to napisane. Nie po to, żeby było napisane, a ludzie byli dla siebie różnymi, nastawionymi, zamkniętymi, albo nadzwyczaj otwartymi. Bądźmy wszyscy w Chrystusie, bądźmy nowym stworzeniem, jak Bóg stworzył nas na nowo w Chrystusie, zrodził nas i dał nam nowe życie. Wszystko stało się nowe, bądźmy takimi ludźmi. Po jest to napisane, abyśmy takimi byli i przeżywali agape, doświadczali że nie my żyjemy, ale żyje w nas Chrystus. Po to jest to właśnie napisane, żebyśmy wiedzieli że jest to nam dane za darmo z łaski. Nie trzeba sobie kupować, nie trzeba nikogo przekupywać żeby się tu dostać. Wystarczy uwierzyć, przyjąć to i dzięki temu żyć. Pamiętać, to jest dla nas plan, to jest Słowo dla nas, które o tym mówi co będzie się działo z nami gdy będziemy cały czas należeć do samego Jezusa i w tym samym Imieniu będziemy pokładać nadzieję.

Pierwszy List do Koryntian, 11 rozdział, 1 wiersz.

"Bądźcie naśladowcami moimi, jak i ja jestem naśladowcą Chrystusa"

Znowu mamy następną rzecz. Pomyślcie, codziennie można sobie napytać biedy przez różne rzeczy, starcia, kłótnie, jakieś wydarzenia, albo można naśladować Pana widząc życie apostoła, wiedząc jak żył Jezus w ciele na ziemi. Czy nie jest to lepsze, naśladować Chrystusa Jezusa, być naśladowcą niż chodzić i stale mieć kłopot, nie umieć żyć uroczyste na święcie paschy tylko stale chodzić w święcie jakichś zakwasów. Czyż nie można żyć w przaśnikach radości i wdzięczności, zadowoleniu i chwale? Można, bo Jezus to dla nas uczynił, aby można było. A więc bądźcie, to znaczy rozkaz. Jezus mówi, kto wypełnia przykazania. Mamy rozkazy, diabeł walczy przeciwko nam, żebyśmy nie robili tego. Pan mówi: bądźcie bo ja wam to daję. Przyjmuj to i raduj się, że nie musisz żyć w starym człowieczeństwie, w starym myśleniu. Możesz myśleć jak Chrystus, możesz myśleć dzięki Jezusowi i być zwycięzcą mimo przeciwności na które napotkasz, bo napotkasz na to samo na co Jezus napotkał żyjąc na ziemi. Na prawie wszystkie przeciwności, na cierpienia, na obelgi, zniewagi, bo będziesz naśladować Jezusa.

List do Galacjan 4 rozdział, 12 wiersz.

"Proszę was bracia, bądźcie tacy jak ja, gdyż i ja jestem taki jak wy. W niczym mnie nie skrzywdziliście".

Bądźcie bracia tacy jak ja, gdyż i ja jestem taki jak wy. Wszyscy jesteśmy częstkami Chrystusa. Tu apostoł jest widocznym wzorem dla nich. Jeszcze List do Filipian, 3 rozdział, 17 wiersz.

"Bądźcie naśladowcami moimi bracia i patrzcie na tych, którzy postępują według wzoru jaki w nas macie".

To tak jakby generał mówił za mną i ty podążasz, bo wojna się przesuwająca coraz bardziej i armia Chrystusa Pana idzie w zwycięstwie i podążasz w tym zwycięstwie naśladowając Chrystusa. Piękne, chwalebne działanie, wspaniałe, tylko być w tym pojmowaniu tego. Jakie to cenne, gdy człowiek słucha tych rozkazów z wierzącym sercem i mówi zaprawdę Panie, to wszystko jest tak wspaniałe, gdyby Izraelici zrozumieli rozkazy Pana, swojego Boga, to cieszyliby się z nich a nie doprowadzali Mojżesza do rozbicia tablic.

W Pierwszym Liście do Koryntian, 4 rozdział i 16 wiersz.

"Proszę was tedy bądźcie naśladowcami moimi".

W kilku miejscach Paweł mówi o tym, aby korzystać z tego, żeby być jak on. On jest tym, który naśladuje Jezusa, więc być jak on to jest piękne. Nie być sobie kim chcę, tylko być jak Bóg chce. Oto mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie, Jego słuchajcie. Na wzór mojego Syna będziecie kształtowani, bo On ma w moim sercu pierwsze miejsce i Ja chcę, abyście wszyscy byli podobni do Mojego pierworodnego Syna, mówi Ojciec do wszystkich swoich synów i córek. Kiedy my słyszymy ten Ojcowski głos "Bądźcie naśladowcami Mojego Syna", to znaczy idźmy, biegnijmy za Nim, bo Ojciec chce aby tak było i dla nas powinno to być najcenniejsze. Jesteśmy przecież wierzącymi ludźmi. Wierzimy, że Bóg mówi zawsze prawdę i że Jego dzieci, tak jak mówiliśmy wczoraj, nie grzeszą, nie chodzą jak świat po swoich terenach, tylko chodzą na nowych terenach w Królestwie Bożym, gdzie jest sprawiedliwość, pokój, radość.

W Pierwszym Liście do Koryntian, 14 rozdział, 20 wiersz.

"Bracia, nie bądźcie dziećmi w myśleniu, ale bądźcie w złem jak niemowlęta, natomiast myśleniu bądźcie dojrzały".

Takie piękne porównanie. Koło niemowlęcia możesz stawiać różne złe rzeczy, nawet nie zwróci na to uwagi. Jest zupełnie czym innym zajęte, naje się i jest szczęśliwe i to jest całe zadowolenie tego niemowlęcia. Napije się mleka matki i jest szczęśliwe, śpi sobie zadowolone. Możesz stawiać telewizory, komputery, możesz włączać gry, a to dziecko nawet nie zwróci na to uwagi. Paweł mówi, bądźmy takimi. Bądźmy czyści, nie bądźmy rozglądającymi się jak dorośli, którzy szukają czegoś. W myśleniu bądźmy dojrzały, bądźmy pewni Pana, bądźmy szczęśliwi w Panu.

Piętnasty rozdział Pierwszego Listu do Koryntian, 58 wiersz.

"A tak bracia moi mili bądźcie stali, niewzruszeni zawsze pełni zapału do pracy dla Pana, wiedząc że trud wasz nie jest daremny w Panu".

Ile razy już dzisiaj już dzisiaj użyłem słowa "bądźcie"? Nie liczyłem, ale ileś razy już użyłem słowa "bądźcie". To znaczy bądźcie takimi. Mamy wspaniałą pracę do wykonania, potężna budowa, wspaniałe zwycięstwo nad diabłem, który okradał nas z czasu, a teraz już nie dajemy się okradać z czasu. Mamy wspaniały czas, aby czynić to co jest miłe Bogu i to jest dla nas wspaniałe. Bóg wezwał nas ludzi, abyśmy byli Jego ludem. Zrodził nas do swojej wieczności i powiedział "bądźcie Moimi synami i córkami. Bądźcie teraz dla Mnie, życie dla Mnie, bądźcie Moją własnością. Bądźcie tymi, którzy będą sprawiać radość w słuchaniu Boga, swojego Ojca. Nie jak synowie ludzcy, ale jak synowie Boży, którzy są posłuszni swojemu Niebiańskiemu Ojcu.

"Nie lękaj się cierpień, które mają przyjść na ciebie. Oto diabeł wtrąci niektórych z was do więzienia abyście byli poddani próbie i będziecie w udręce przez 10 dni. Bądź wierny aż do śmierci, a dam ci koronę życia".

Tak Jezus mówi do tych, którzy będą w tym doświadczeniu. Bądź wierny aż do śmierci, a dam ci koronę życia.

List do Efezjan 4 rozdział, 32 wiersz. Przydałoby się to wydrukować i powiesić w swoim, pokoju i zanim człowiek zacznie dzień, przeczytać sobie kim ma być dzisiaj na tej ziemi w Panu Jezusie Chrystusie i cieszyć się, bo to są tak potężne rozkazy, wspaniałe rozkazy.

"Bądźcie jedni dla drugich uprzejmi, serdeczni, odpuszczając sobie wzajemnie jak i wam Bóg odpuścił w Chrystusie".

Bądźcie jedni dla drugich uprzejmi, to znowu jest działanie w nowym życiu, nowego człowieka napełnionego Duchem Świętym. Uprzejmość jest wynikiem działania Ducha Świętego w nas. Bóg mówi do swoich synów i córek które zrodził, których napełnia i prowadzi Duch Boży, mówi bądźcie takimi moje dzieci, gdyż ja wam to dałem aby tak mogło być w was. ja uczyniłem to dla was możliwym. Nie marnujcie tego, co dostaliście jako możliwość, abyście w ten sposób mogli żyć. Nie marnujcie i nie schodźcie na inne drogi, aby czynić zupełnie coś innego. Wykorzystujcie czas, aby właśnie w ten sposób postępować. Bądźcie dla siebie nawzajem uprzejmi. Gdyby tylko to wprowadzić w domach rodzinnych, dzieci widziałyby uprzejmych rodziców. Od urodzenia rosłyby w atmosferze uprzejmych rozmów, to one nauczyłyby się tak rozmawiać, bo dzieci uczą się najpierw od swoich rodziców, w jaki sposób rodzice ze sobą rozmawiają, w jaki sposób odnoszą się do siebie, jaka tonacją głosu to robią. Wszystkiego się uczą, bo one muszą się od kogoś tego nauczyć. Uczą się od ludzi, których słyszą gdzieś na zewnątrz. Później widzisz jak dziecko to powtarza, w taki sposób mówi. Ono przecież samo z siebie tego nie nabyło, usłyszało i naśladuje, często nawet po latach. Lata mijają, a dzieci dalej mówią sposobem swoich rodziców. Nawet używając tych samych słów, tak mocno zostaje tam zapisane za tych najmłodszych lat. Bardzo ważne jest kiedy widzą jak uprzejmie ludzie do siebie się odnoszą w zgromadzeniu. Jest to bardzo cenne, taki był Jezus i taki jest. Serdeczni, odpuszczając sobie wzajemnie. Piękna rzecz, wtedy nie marnuje się czasu, ale się wykorzystuje czas i codzienne życie daje szansę w domach żeby Pan tam przebywał, aby Pan był uwielbiony.

List do Efezjan, 5 rozdział, 18 wiersz do 20.

"Nie upijajcie się winem, które powoduje rozwiązłość, ale bądźcie pełni Ducha, rozmawiając ze sobą przez psalmy i hymny i pieśni duchowe, śpiewając i grając w sercu swoim Panu, dziękując zawsze za wszystko

Bądźcie pełni Ducha, nie trochę, nie trochę lepsi, ale pełni obecności Boga w sobie. Pełni, napełnieni aby żyć, aby obfitować, doznawać tego i pokonywać. To jest piękne, to jest darmowe, z łaski. Wszyscy zasłużyliśmy na gehennę i Bóg przed nami otworzył możliwość nie do gehenny, ale do Jego domu. Co my robimy? Jak my to wykorzystujemy z czym Bóg posłał do nas Syna? Jak my z tym postępujemy? Czy cenimy to jako coś najcenniejszego, czy pozwolimy, żeby stało się to czymś mniej ważnym od tego co tu jest na świecie. Jaka to tragedia takich ludzi, którzy rzeczy świata stawiają ponad to co czyni dla nas Bóg.

List do Filipian, 2 rozdział, 5 wiersz.

"Takiego bądźcie względem siebie myślenia, jakie było w Chrystusie Jezusie".

Jak to wysoko nas podnosi. Podchodzisz do kogoś rozmawiasz z kimś: bądźcie dla siebie takiego samego myślenia jakie było w Chrystusie Jezusie. Bądźcie względem siebie takimi samymi ludźmi. Tak jakby Chrystus do ciebie podszedł. Wiecie jakie to jest chwalebne. Kiedy to czytamy, dopiero rozumiemy ile jest pracy do wykonania. Ile rzeczy do porzucenia, ile swobód cielesności do zlikwidowania, do powycinania wszystkich wrogów, którzy poukrywali się po różnych zakamarkach i przeszkadzają, żeby wypełniać rozkazy Boże, bo ciągną człowieka gdzieś zupełnie w inne tereny i doświadczenia. Jak to wszystko trzeba wybić słowem Bożym, zniszczyć i zrobić miejsce chwały, pokonać tych, którzy chcą się przeciwstawiać temu, co Bóg mówi do nas. Jest to ważne.

List do Kolosan, 4 rozdział, 2 wiersz.

"W modlitwie bądźcie wytrwali i czujni z dziękczynieniem".

Bądźcie wytrwali w modlitwie. Wiemy, że Bóg nas wysłuchuje, ale niektóre modlitwy trwają dłużej. Bądźcie wytrwali, nie rezygnujcie. Przypominajcie się Bogu z tym, przychodźcie do Niego. Może On patrzy w jakim stanie przychodzisz, czy to jest stan godny aby ci odpowiedzieć. Bo może to nie jest odpowiedni czas i Bóg da odpowiedni czas, ale ty przychodź, bądź wytrwały w modlitwie.

List do Kolosan, rozdział, 15 wiersz.

"A w sercach waszych niech rządzi pokój Chrystusowy, do którego też powołani jesteście, a bądźcie wdzięczni".

Spotykamy to w różnych miejscach. Widzicie jak często człowiek myśli za co ma być wdzięczny. A właśnie za wszystko ma być wdzięczny, co Bóg dla nas uczynił posyłając nam swojego Syna, kiedy rozbił nasze niewolnicze warownie, kiedy wkroczył w światłości Chrystus na to nasze zepsute człowieczeństwo i otworzył dla nas drogę do wieczności, do Ojca. Bądźmy wdzięczni za to. Nie myślimy co nam ktoś zrobił, o jaka bieda. Myślimy o tym, co Bóg nam zrobił. Myślimy o tym co dobre, miłe, pożyteczne i wygramy. Jeśli będziemy myśleć o tym co ludzie, to ludzie są w stanie nam zrobić tyle, że nigdy nie pomyślimy o niebie. Gdyby Jezus myślał o tym, co ludzi Mu zrobili to nigdy nie miałby czasu, żeby myśleć o Ojcu. Oni codziennie starali się o to, żeby Jezus myślał o nich. Atakowali Go podchodzili, robili różne kombinacje a Jezus dalej myślał o Ojcu i czynił to co chce Ojciec.

Mamy też takimi być, wdzięczni za to czym Bóg nas obdarzył w swoim Synu umiłowanym.

List do Kolosan, 3 rozdział, 18 wiersz.

"Żony, bądźcie uległe mężom swoim jak przystoi w Panu".

Znowu rozkaz, żony bądźcie uległe mężom swoim jak przystoi w Panu. Dziewiętnasty wiersz:

"Mężowie miłujcie żony swoje i nie bądźcie dla nich przykrymi".

Bądźcie uległe, nie bądźcie przykrymi, miłujcie swoje żony. Jakie to jest piękne zespolenie. Gdyby tak było w małżeństwach, to te małżeństwa byłyby piękne, gdyż ci ludzie nie walczyliby ze sobą ale budowałiby się nawzajem. Te relacje byłyby piękne. Dlaczego tu jest napisane o uległości? Bo żona nie lubi być uległa mężowi swojemu. A dlaczego jest napisane, żeby mężczyzna nie był przykry? Bo często jest przykry. Wysunięto tu to, co jest główną przeszkodą, żeby tych dwoje ludzi mogło być razem w jedności. Bądźcie więc takimi: uległość, miłość, przyjemne słowa a nie przykre. Nie tak, że wszedł pan i władca i demonstrowuje swoją niezależność i pyskuje ile wejdzie, nie. Słowo Boże mówi zupełnie inaczej. Wy, moje dzieci będące tutaj jako żona i mąż, chwilowo na ziemi, na ten czas bądźcie właśnie wobec siebie takimi w tych sprawach ziemskich, bo to jest ziemską sprawą. Małżeństwo jest ziemską sprawą, w niebie go nie będzie. Na ten czas ziemski bądźcie dla siebie właśnie takimi. Co dalej?

"Dzieci bądźcie posłuszne rodzicom we wszystkim, albowiem Pan ma w tym upodobanie".

Co jest w dziecku? Nieposłuszeństwo, nie. Chodzi i mówi nie. To też jest tutaj wystawione, aby dzieci

były posłuszne swoim rodzicom, a nie pokazywały swoją niezależność, nie zrobię tego czy tamtego. Doprowadzenie rodziny, w której panuje Chrystus do takiego stanu, to jest coś pięknego, kiedy tak to się dzieje, kiedy jest przyjemnie w takim domu się znaleźć. Nie tak, że przychodzisz do domu, gdzie żona jest gburem dla swojego męża, a ten też narzeka na nią cały czas. Co to za dom? Dzieci pochowane gdzieś po kątach, to co to za dom jest? Ale kiedy słyszysz miłe słowa, miłe odnoszenie się, zrozumienie tego co się dzieje i jak się dzieje, gdyż kobieta jest słabszym rodzajem, a więc to mężczyzna jako głowa panuje nad tym domem w sposób Chrystusowy, tak jak Chrystus panuje nad Kościołem. To jest dopiero prawda. Wszystko inne to jest stary człowiek, który przypisuje sobie chrześcijaństwo do swoich staroci. A więc bądźcie takimi. Piękne rzeczy. Tylko to przyjmować i tak jak zakon jest piękny, duchowy, wspaniały, tylko ludzie nie byli gotowi na to. Zakon tylko pokazywał im grzech, a tu mamy swobodę, wolność aby wejść w to doświadczenie nowego człowieka, który już nie jest pod zakonem ale pod łaską, aby być takim, tak należeć do Boga.

W Liście do Kolosan, trzeci rozdział, 22 wiersz.

"Studzy bądźcie posłuszni we wszystkim ziemskim panom, służąc nie tylko pozornie, aby się przypodobać ludziom, lecz w szczerości serca jako ci, którzy się boją Pana. Cokolwiek czynicie z duszy czyńcie, jako dla Pana a nie dla ludzi, wiedząc że od Pana otrzymacie jako zapłatę dziedzictwo, gdyż Chrystusowi Panu służycie".

W tamtym czasie jeszcze tak było, że byli też niewolnicy i do nich też było skierowane słowo, bo w takim stanie też człowiek powinien być nowym człowiekiem, żyć jak człowiek ponad poziomem tego zepsutego świata, żyjący w Królestwie Jezusa, które nie należy do żadnego ziemskiego królestwa.

Pierwszy List do Tesaloniczan, 5 rozdział, 14 wiersz.

"Wzywam was tedy bracia, napominajcie niesfornych, pocieszajcie bojaźliwych, podtrzymujcie słabych, bądźcie wielkoduszni wobec wszystkich".

Wielkoduszni to tacy, którzy mają wielką ochotę aby powiodło się, aby coś dobrego mogło się wydarzyć w tej sprawie, żeby ludzie mogli wygrać. to okazanie możliwości, dawanie możliwości.

W Tesaloniczan, w 5 rozdziale, od 6 wiersza.

"Przeto nie śpijmy jak inni, lecz czuwajmy i bądźmy trzeźwi. Albowiem ci, którzy śpią w nocy śpią, a ci, którzy się upijają, w nocy się upijają. My zaś, którzy należymy do dnia, bądźmy trzeźwi przywdziewszy pancerz wiary i miłości, oraz przyłbicę nadziei zbawienia".

Wiecie, to jest najcenniejsze, to jest przełamanie się przez wszystko, kiedy człowiek zaczyna tak żyć. To jest opuszczenie tego świata nieposłuszeństwa i wejście w posłuszeństwo. A przecież Bóg daje posłusznym synom swojego Ducha. Jezus daje posłusznym zbawienie, życie wieczne. Posłuszeństwo jest lepsze od ofiary. Widzimy więc piękno. Zobaczyć to piękno, zobaczyć, że to jest właśnie piękno nowego człowieka, to jest piękno osiągnąć Chrystusa tutaj na ziemi.

W Liście do Hebrajczyków, 13 rozdział, 17 wiersz.

"Bądźcie posłuszni przewodnikom waszym i bądźcie im ulegli. Oni to bowiem czuwają nad duszami waszymi i zdadzą z tego sprawę. Niechże to czynią z radością, a nie ze wzdychaniem, gdyż to wyszłoby wam na szkodę".

Widzicie taki zbór, gdzie tak to funkcjonuje, gdzie jest prawdziwa Boża praca, kiedy ci, którzy się nawracają nie stają jak buntownicy, pozwalający sobie na lekceważenie. Przecież, ci którzy są już ileś czasu też nie pozwalają sobie na lekceważenie, no bo przecież każdy jest sobą. Wszyscy umieją szanować to, co Bóg uczynił, w jaki sposób zorganizował tu na ziemi swoją pracę w zborze, w Kościele, jak Pan działa. Członki mają o siebie staranie, Pan powoływał służby, to wszystko się dzieje. Jeśli człowiek będzie się temu przeciwstawiał, to przeciwstawia się Panu. Ja nie mówię o kościelnictwie, mówię o żywym zborze, o żywym Kościele Jezusa Chrystusa, gdzie członki są odpowiednio poustawiane przez Ducha Świętego., a nie przez ludzkie decyzje, czy wybory czy jakiegokolwiek inne rzeczy.

W Pierwszym Liście Piotra 5 rozdział, 5 wiersz.

"Podobnie młodsi bądźcie ulegli starszym, wszyscy zaś przyobleczcie się w szatę pokory względem siebie, gdyż Bóg pysznym się przeciwstawia, a pokornym łaskę daje".

Mówiliśmy, że kto chce być wyżej niech staje się sługą większości, a kto chce być na samym przodzie, niech stanie się sługą wszystkich. To jest właśnie to wywyższenie. Sługa, służebnica, a więc nie panowanie, ale służenie. To jest to. Jezus przyszedł nam służyć, to jest więc dla nas czymś bardzo ważnym, abyśmy takimi byli, byśmy w ten sposób też wygrali.

List Jakuba, pierwszy rozdział, 22 wiersz.

"A bądźcie wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami oszukującymi samych siebie".

Mamy więc w Biblii słowa, rozkazy i apostoł Jakub mówi, abyśmy byli posłuszni temu, co mówi do nas Bóg, co mówi do nas Pan nasz Jezus Chrystus.

Ewangelia Jana, 15 rozdział 10 wiersz.

"Jeśli przykazań Moich przestrzegać będziecie, trwać będziecie w miłości Mojej ja i Ja przestrzegałem przykazań Ojca Mego i trwam w miłości Jego".

Niech Bóg napędza nas tym, abyśmy z wielką radością i wdzięcznym sercem mogli brać udział w tym Bożym działaniu. Być tymi, o których Bóg mówi abyśmy trwając w Jego Synu umiłowanym Jezusie Chrystusie czerpali z tej chwały, z tych Bożych obietnic, z Bożych słów i kosztowali w tym, abyśmy trwając w Jezusie Chrystusie wydawali owoc dla Bożej chwały pod tą Bożą troską. Dzisiaj nie będziemy mówić czego nie powinniśmy czynić, bo Słowo Boże mówi też czego nie powinniśmy czynić. Tu mówi nam co mamy czynić, ale też mówi czego nie możemy czynić, bo to jest złe. Ostrzega nas przed tymi złymi rzeczami.

Mamy więc słowa idź i czyn to, a tamtego nie czyn, nie zajmuj się tym, to jest złe. Nie wchodzić w to, pozostaw to, ponieważ tu nie chcę cię widzieć, mówi Bóg. Chcę cię widzieć w dobru. Nie chcę cię widzieć w złu, nie chcę cię widzieć w złym działaniu. Nie chcę cię widzieć, kiedy schodzisz z drogi Bożej i zajmujesz się cielesnością. Nie chcę cię widzieć, kiedy chodzisz po manowcach. Chcę cię widzieć na drodze, którą jest Mój Syn. Chcę cię widzieć chodzącego w światłości, bo takie jest upodobanie naszego Niebiańskiego Ojca. Niech też tak w mocy Ducha Bożego dokonuje się to w nas.

Jest jeszcze więcej miejsc i będziemy ich szukać z pomocą Pana, żeby mówić o tym jakimi mamy być i co nam Bóg obiecał w Chrystusie i z czym też przyszedł do nas Duch Boży, abyśmy takimi właśnie byli, bo On przyszedł aby uwielbić Jezusa Chrystusa w nas. Niech się dzieje to piękne Boże dzieło. Chcemy to oglądać, chcemy to widzieć, my tak żyjemy. Nie chcemy słyszeć legend chrześcijańskich, chcemy widzieć jak legenda staje się rzeczywistością, jak prawda rozświetla ciemności, jak chwała Chrystusa napędza Jego Kościół. Amen.